

Saksbehandlar: Signe Gudveig Rauboti, Fylkesrådmannen
Sak nr.: 19/13058-2

Klage på manglande oppfølging av ulovleg oppsett mur i avkøyrslø langs fylkesveg 615 i Flora kommune

Fylkesrådmannen rår fylkesutvalet som klagenemnd til å gjere slikt vedtak:

Klagen frå eigar av gbnr. 58/54 i Flora kommune vert avvist på grunn av at vilkåra for å handsame klagen ikkje føreligg.

Vedlegg:

1. Klage på vedtak: Krav om riving av mur og reetablering av avkøyrslø til gbnr. 58/27 i Flora
2. Biletedokumentasjon avkøyrslø fv 615

SAKSFRAMSTILLING

1. Bakgrunn for saka

Saka gjeld ein ulovleg oppsett betongmur midt i ei felles avkøyrslø for to eigedomar frå fylkesveg 615, og vegstyresmaktene si unnlating av å følgje opp tilhøvet. Betongmuren er opplyst å vere om lag 10 cm høg (Fylkesmannen har i sitt vedtak etter plan- og bygningslova lagt til grunn at muren er om lag 20 cm høg).

Ansvarleg for tiltaket er Konrad Kolecki, eigar av gbnr. 58/27 i Flora kommune. Klagar er nabo til Kolecki, eigar av gbnr. 58/54, representert av advokat Jan Erik Mardal. Fylkeskommunen mottok saka den 21.11.19.

Betongmuren er oppsett i strid med byggegrensa langs fylkesvegen, fastsett med heimel i veglova § 29. Byggegrensene langs offentleg veg skal ta vare på dei krava som ein må ha til vegsystemet og til trafikken og til miljøet på eigedom som grenser opp til vegen og medverke til å ta vare på miljøomsyn og andre samfunnsomsyn.

For fylkesveg går byggegrensa 50 meter frå midtlina i køyrebana. Byggverk og m.a. murar og liknande innretningar, kan ikkje plasserast innanfor byggegrensa utan særskilt løyve, jf. veglova § 30 andre ledd jf. første ledd. Føresegna heimlar ikkje eit generelt forbod mot parkering innanfor byggegrensa i situasjonar der omsynet bak føresegna ikkje kan grunnkje eit slikt forbod, jf. Høgsterett sin dom innteken i Rettstidene (Rt.) 2014, s. 538.

Ved ei plassering av nemnde tiltak utan løyve, kan innretninga takast bort, flyttast eller endrast etter avgjerd frå regionvegkontoret, jf. veglova § 36. Den ansvarlege lyt då bere kostnaden, dersom han ikkje sjølv syter for å ta bort, flytte eller endre innretninga innan ein fastsett frist. Vegstyresmakta sitt vedtak vil vere tvangsgrunnlag, jf. veglova § 59, og vegstyresmaktene kan be namsmannen om hjelp etter tvangsfullbyrdingslova § 13-14. Det er heller ikkje eit vilkår for riving at den ulovlege tilstanden inneberer akutt fare for trafikken, jf. Rt. 1968, s. 3-5.

Regionvegkontoret har tidlegare gjeve tiltakshavar løyve til utvida bruk av avkøyrslø den

08.03.16. Til løyvet vart knytt ulike vilkår, m.a. krav til utforming av avkøyrsla. I same brev vart det dispensert frå byggegrensa langs veg for tilbygg til eksisterande fjøs og endra bruk av fjøsen til fritidsbustad. Løyvet til utvida bruk var nødvendig i samband med at tiltakshavar søkte Flora kommune om å få bygge om eksisterande løe på eigedomen til fritidsbustad.

Regionvegkontoret opplyser i oversendingsbrevet av 21.11.19 at løyvet til utvida bruk av avkøyrsla har falle bort, og at tiltakshavar ikkje lenger har lovleg tilkomstveg til fritidsbustaden (eit krav for å få byggeløyve etter plan- og bygningslova). Det er ikkje opplyst om korleis regionvegkontoret tenkjer å følgje opp ein eventuell ulovleg bruk av avkøyrsla, men det er opplyst at regionvegkontoret har høve til å stengje ei avkøyrslø eller trekke attende løyvet dersom det skulle vere påkravd. Vegkontoret har gjeve beskjed om desse sanksjonsmoglegheitene i brev til tiltakshavar 19.09.17, i samband med ein dispensasjonssøknad om bygging av gjerde innanfor byggegrensa langs veg.

Når det gjeld den ulovleg oppsette betongmuren i senter av avkøyrsla (sjå vedlegga til saka), har regionvegkontoret etter dei siste synfaringane i april og juli 2019 kome til at muren, som no er tildekt med pukk og grus, ikkje lenger utgjør ein så stor trafikkfare at dei vil bruke ressursar på å få den fjerna. I tillegg viser vegkontoret til at det står bilar og container ved/over muren, og at det derfor ikkje er mogleg å køyre over eller treffe den. Vegkontoret unnlet med dette å følgje opp det ulovlege forholdet med den grunngjevinga at muren ikkje er vurdert som direkte trafikkfarleg på grunn av grusdekning.

Vegkontoret har tidlegare (frå 2017-2019) bede tiltakshavar utbetre det ulovlege forholdet, t.d. ved tildekking med grus og pukk, og har m.a. i brev til tiltakshavar 04.09.17 og 27.10.17 informert om at vegkontoret har høve til å fjerne muren, for eigar si rekning, om ikkje tiltakshavar sjølv føretek seg noko. I brev 23.08.18 skreiv vegkontoret m.a. at dersom muren ikkje er fjerna innan tre veker frå 22.08.18, ville vegkontoret få entreprenør til å fjerne den på tiltakshavar si rekning.

Eigar av naboeigedomen og brukar av avkøyrsla, klagar gjennom advokaten sin på regionvegkontoret si siste avgjerd om å unnlate ulovleg oppfølging etter veglova. Klaga er retta mot vegkontoret sitt siste brev av 12.09.19, der dei opplyser om at dei ikkje kjem til å få muren fjerna, og at tiltakshavar sitt løyve til utvida bruk av avkøyrsla har falle vekk.

I vegkontoret sitt brev til advokat Mardal den 12.09.19 opplyser vegkontoret at det er klagerett på enkeltvedtak etter forvaltningslova § 28. I oversendingsbrevet til fylkeskommunen 21.11.19 skriv vegkontoret at dei er usikre på om det føreligg klagerett i saka.

2. Vurderingar og konsekvensar

Avgjerder og vedtak etter veglova følgjer, med nokre unntak, reglane for klage og omgjering i forvaltningslova kapittel 6 (fvl.). Etter forvaltningslova § 28 kan ein part eller andre med rettsleg klageinteresse i saka klage på eit enkeltvedtak. Bakgrunnen for at klageretten er knytt opp mot enkeltvedtaksforma, er at denne typen avgjerd gjeld enkeltpersonar sine rettar og plikter, og at omsynet til rettstryggleik tilseier ein rett for den vedtaket råkar til å få prøvd saka si for to ulike instansar.

Eit enkeltvedtak er altså eit vedtak om utøving av offentleg mynde overfor ein eller fleire identifiserte personar. Vedtaket må gjelde personen sine rettar eller plikter.

I vegkontoret sitt brev av 12.09.19 er det ikkje gjort noko enkeltvedtak. I brevet informerer vegkontoret om at den påklaga betongmuren er ulovleg, men at vegkontoret vil unnlate vidare oppfølging fordi omsyna som tilseier at vegkontoret skal bruke ressursar på dette, ikkje gjer seg gjeldande i stor nok grad.

Føresegna i veglova § 36, som gjev regionvegkontoret heimel for å utbetre visse ulovlege tilhøve for eigar si rekning, er ein «kan-regel» retta mot vegkontoret. Regelen gjev ikkje private rettssubjekt, t.d. naboar, eit rettskrav på såkalla «ulovlegoppfølging». Dette utgangspunktet er lagt til grunn i forarbeida til den tilsvarande regelen i plan- og bygningslova kapittel 32 om byggjestyresmaktene si plikt til «ulovlegoppfølging» og må på same måte gjere seg gjeldande

her, der vegstyresmaktene har høve, men ikkje plikt, til «ulovlegoppfølging», sjå forarbeida til plan- og bygningslova, Ot. prp. nr. 45 (2007-2008) s. 352.

Eigaren av naboeigedomen har derfor verken klagerett på regionvegkontoret si avgjerd om å unnlate «ulovlegoppfølging» eller rettskrav på at regionvegkontoret set i verk ei slik oppfølging.

Når vilkåra for å handsame ei klage ikkje føreligg, «skal» klageinstansen avvise saka, jf. forvaltningslova § 34 første ledd.

Sidan regionvegkontoret som underinstans ikkje har avvist klagen, kan sjølve avvingsvedtaket påklagast til Fylkesmannen, jf. fvl. § 28 tredje ledd.

3. Konklusjon

Fylkesrådmannen rår fylkesutvalet som klagenemnd til å avvise klagen, då vilkåra for å handsame klagen ikkje føreligg.